

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/384/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415203255
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415203255.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu EURO BUSINESS SOLUTIONS s.r.o., so sídlom Osadná 2, 831 03 Bratislava - Rača, IČO: 46 132 767, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Antovszká s.r.o., so sídlom Bárdošova 2/A, 831 01 Bratislava, IČO: 36 866 881, proti žalovanému S., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o zaplatenie 136,- eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 100,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 100,- eur od 21. 12. 2013 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a** .

III. Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 21,46 eur a z iných trov konania vo výške 5,90 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a to na účet právneho zástupcu žalobu.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 11. 5. 2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 136,- eur, úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 132,- eur od 21. 12. 2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovaným dňa 22. 11. 2013 uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému sumu 100,- eur a žalovaný sa zaviazal ju vrátiť žalobcovi a dodržiavať podmienky dohodnuté v zmluve ako aj Všeobecné obchodné podmienky. Tvrdil, že podľa článku I. Zmluvy celková výška úroku za spotrebiteľský úver (poplatok za poskytnutie pôžičky) bola vo výške 32,- eur a celková výška úveru podľa zmluvy bola 132,- eur. Finančné prostriedky v dohodnutej výške boli podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe poskytnuté bankovým prevodom na účet žalovaného z ktorého tento na znak súhlasu s nakladaním s osobnými údajmi uhradil registračný poplatok 0,01 eur. Žalovanú istinu vo výške 136,- eur žalobca v žalobe špecifikoval tak, že táto pozostáva z poskytnutej sumy vo výške 100,- eur, poplatku za poskytnutie pôžičky vo výške 32,- eur a poplatku za notifikačnú SMS správu /e-mail/ poštovou zásielku vo výške 4,-eur v zmysle článku 15 bod 15.3 Všeobecných obchodných podmienok. Podľa žalobcovho tvrdenia uvedená jeho pohľadávka nebola žalovaným do dňa podania žaloby uhradená, preto sa jej zaplatenia domáha súdnou cestou a požaduje aj zákonné úroky z omeškania.

Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami bola do vlastných rúk doručená dňa 19. 5. 2016, písomne nevyjadril.

Nakoľko sa v danom prípade jedná o drobný spor (§ 200ea Občianskeho súdneho poriadku) a vo veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29. 6. 2016, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 21. 6. 2016, účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný, ako dlžník uzavreli dňa 22. 11. 2013 prostredníctvom prostriedku diaľkovej komunikácie zmluvu označenú ako zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky zo dňa 22. 11. 2013 (ďalej len „Všeobecné podmienky“). V bode 1 tejto zmluvy označenom ako Hlavné špeciálne zmluvné podmienky je uvedené, že na základe žiadosti žalovaného o úver veriteľ poskytuje dlžníkovi spotrebiteľský úver vo výške 100,- eur prevodom na účet žalovaného na dobu 28 dní s tým, že splatnosť úveru bude dňa 20. 12. 2013. V zmluve je uvedené, že ročná úroková sadzba je 417,14 % a celková výška úroku za spotrebiteľský úver je 32,- eur. Ďalej je tam uvedené, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov je 3630,50 % a celková výška úveru klienta podľa zmluvy je 132,- eur.

V zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorá vzhľadom na spôsob jej uzavretia účastníkmi nie je podpísaná je žalovaný identifikovaný menom a priezviskom, rodným číslom, adresou pobytu, číslom preukazu totožnosti, číslom mobilného telefónu, adresou elektronickej pošty a číslom bankového účtu.

Zo žalobcom predloženého prehľadu obrátov na účte (čl. 10 a 11 spisu) súd zistil, že dňa 15. 10. 2013 žalovaný žalobcovi uhradil sumu 0,01 eur, ktorá v zmysle článku 19 bod 19.3.Všeobecných podmienok bola registračným poplatkom uhradeným na znak súhlasu žalovaného s podmienkami zmluvy. Ďalej z neho súd zistil, že dňa 22. 11. 2013 bola žalobcom bezhotovostne na číslo účtu, ktoré je v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru uvedené ako číslo účtu žalovaného poukázaná suma 100,- eur s poznámkou, že ide o spotrebiteľský úver zo zmluvy číslo 11051.

Súd vychádzajúc z uvedených listín predložených žalobcom teda mal za preukázané, že účastníci konania uzavreli zmluvu označenú ako zmluva o spotrebiteľskom úvere ktorá bola uzatvorená na diaľku prostredníctvom elektronických správ a SMS správ spôsobom popísaným v článku 10 a 11 Všeobecných podmienok žalobcu. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie sumy 100,- eur žalovanému s povinnosťou žalovaného do 20. 12. 2013 vrátiť sumu 132,- eur.

Žalobca v konaní tvrdil, že hoci žalovanému peňažné prostriedky v dohodnutej výške 100,- eur poskytol, žalovaný svoj záväzok z predmetnej zmluvy nesplnil, dohodnutú sumu 132,- eur mu v deň splatnosti neuhradil a nezaplatil ani poplatky vo výške 4,- eur, na ktoré žalobcovi podľa jeho tvrdenia vzniklo právo v zmysle bodu 15 bod 15.3 Všeobecných podmienok.

Pri posúdení, či v súdnej veci žalobcovi ako právnickej osobe, ktorej predmetom podnikania zapísaným v obchodnom registri je aj poskytovanie úverov alebo pôžičiek z peňažných zdrojov získaných výlučne bez verejnej výzvy a bez verejnej ponuky majetkových hodnôt vzniklo právo na zaplatenie žalovanej sumy titulom vrátenia úveru, ktorý mal byť poskytnutý žalovanému ako spotrebiteľovi, teda fyzickej osobe nekonajúcej v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania je potrebné vychádzať zo zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Práve ten je totiž zákonom, ktorý upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru formou dočasného poskytnutia peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi, ako aj podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, bolo potrebné aplikovať tiež relevantné zákonné ustanovenia o postavení a ochrane spotrebiteľa a vzhľadom na spôsob uzatvorenia zmluvy tiež ustanovenia zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy účastníkmi spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných

prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) tohto zákona spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 2 písm. a), c) citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

Podľa § 9 ods. 1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. y/ tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1; ďalej podľa písm. b) ak neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

Podľa § 24 ods. 1 tohto zákona na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, § 6 až 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, § 9 ods. 1, 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, 9 a 10 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, § 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, 12 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, 14 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, 17 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, 19 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> a 25 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> a tohto paragrafu.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

Podľa § 2 písm. c) a d) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie c) dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku, d) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného

predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, po právnom posúdení veci v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je v časti týkajúcej sa zaplata úverovej istiny 100,- eur a úroku z omeškania z nej v rozsahu 5,25 % ročne od 21. 12. 2013 do zaplata dôvodná, vo zvyšnej časti nedôvodná.

Vychádzajúc z obsahu žalobcom predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že účastníci v zmysle zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku uzavreli zmluvu o poskytnutí úveru, na základe ktorej žalobca, v pozícii iného veriteľa v zmysle § 2 písm. c/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poskytol žalovanému úver vo výške 100,- eur a žalovaný sa ho zaviazal vrátiť do 28 kalendárnych dní, t.j. do 20. 12. 2013, pričom v zmluve bolo uvedené, že zaplatí aj úrok vo výške 32,- eur. Žalovaný mal teda do 20. 12. 2013 zaplatiť žalobcovi sumu 132,- eur. Keďže medzi účastníkmi ide o spotrebiteľský vzťah, bolo potrebné podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka ako i podľa § 39 tohto zákona skúmať, či zmluva o poskytnutí úveru neobsahuje také zmluvné dojednania, ktoré by boli v neprospech spotrebiteľa a prípadne by odporovali zákonu keďže použitie zákona o spotrebiteľských úveroch nijako nevyklučuje aplikáciu kódexových ustanovení o vadnosti právnych úkonov (najmä § 37, § 39 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch mala posudzovaná zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať aj priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> za príslušný kalendárny štvrtrok, pričom táto priamo v zmluve nie je nikde uvedená, čo spôsobuje, že takýto úver sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. y) a § 24 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Navyše ako úrok, odplata za poskytnutie úveru je v zmluve pri 28 dňovej splatnosti úveru uvedená suma 32,- eur, pričom takáto výška odplaty za poskytnutie úveru je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi a z toho dôvodu by zmluva v tejto časti aj keby nešlo o bezúročný úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch bola podľa § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka neplatná, pretože pri úvere 100,- eur poskytnutom na dobu 28 dní a pri odplate vo výške 32,- eur predstavuje výška odplaty z poskytnutého úveru pri ročnom vyjadrení cca 400 % (v zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 417,14 % ročne).

Takáto výška odplaty je tiež v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a teda je v rozpore so zákonom a aj z toho dôvodu je potrebné toto ustanovenie zmluvy považovať za neplatné. Pre posúdenie

primeranosti výšky odplaty nie je podstatné ako je táto nazvaná, či úrok, či poplatok za poskytnutie úveru alebo inak, podstatný je pomer jej výšky k výške poskytnutej sumy s prihliadnutím k lehote jej splatnosti. Ak sa od spotrebiteľa považuje odplata - úrok vo výške v podstate tretiny požičanej sumy za mesiac, nemožno takýto úrok vyňať súdnej kontrole. Súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 8. 12. 2011 č.k. 16Co/71/2011 kde ten pri krátkodobom úvere s lehotou splatnosti 4 mesiace pri ktorom po prepočte výšky odplaty na ročné vyjadrenie činila cena úveru per annum 132 % konštatoval, že už len samotná skutočnosť, že cenu úveru vyjadruje trojciferné číslo je zarážajúca a odôvodňujúca zvýšenú pozornosť z hľadiska prvkov úžery a vadnosti právneho úkonu. Súd pripomína, že v súdnej veci, pri prepočte odplaty na ročné vyjadrenie cena úveru činí dokonca 400 %.

Vzhľadom na uvedené tu poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a spotrebiteľ je povinný vrátiť iba to, čo mu bolo poskytnuté na základe zmluvy, čiže sumu 100,- eur. Navyše čo sa týka samotného žiadaného úroku, i keď súd nepopiera a rešpektuje skutočnosť, že výška úrokov u nebankových subjektov, akým je aj žalobca je logicky vyššia ako obvyklé bankové úroky vzhľadom na ich vyššie podnikateľské riziko, to neznamená, že výška úrokov či inej odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov môže byť u nebankového subjektu neobmedzená, bezbrehá, nemajúca žiadne limity, niekoľkonásobne presahujúca tieto bankové úroky, ako je tomu v prípade predmetnej úverovej zmluvy. Dohoda o výške úrokov, či inej odplaty za poskytnutie úveru musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31. 7. 2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške odplaty - úroku za úver vo výške 32,- eur za 28 dní za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom. Ani rýchlosť poskytnutia úveru, či špecifiká nebankového poskytovania úverov a krátka lehota splatnosti v danom prípade (28 dní) nemôžu nič zmeniť na neprijateľnosti výšky danej odplaty.

V danom prípade podľa názoru súdu teda uvedenú odplatu - úrok nebolo možné priznať, lebo pre absenciu náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) Zákona o spotrebiteľských úveroch v zmluve sa žalovanému poskytnutý úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. y) a § 24 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov a navyše uvedená odplata - úrok v dojednanej výške a splatnosti úveru odporuje zákonu a dobrým mravom. Žalobe nebolo možné vyhovieť ani v časti zaplatenia sumy 4,- eur, ktorú žalobca špecifikoval ako poplatok za notifikačnú SMS správu /e-mail/ poštovú zásielku v zmysle článku 15 bod 15.3 Všeobecných podmienok. Podľa tohto ich článku v prípade, ak je klient v omeškaní so splatením pôžičky alebo jej časti, alebo poplatku za pôžičku viac ako 30 kalendárnych dní odo dňa splatenia pôžičky alebo jej časti, a zároveň mu bola veriteľom vyrubená jednorazová pokuta, je povinný uhradiť aj poplatky, ktoré predstavujú poplatky za notifikačné SMS správy, e-maily a poštu. Výška poplatku za každú jednu notifikačnú SMS- správu, e-mail predstavuje sumu 2,- eur. Výška sumy za jednu notifikačnú poštovú zásielku predstavuje sumu 5,- eur.

Vo vzťahu k požadovanej sume 4,- eur za uvedené poplatky súd uvádza, že tento nárok je nedôvodný jednak vzhľadom na spomínaný záver o bezpoplatkovosti úveru, navyše však žalobca ani nepreukázal, že by realizoval (doručil) SMS správy, emaily, či poštovú zásielku žalovanému. Navyše duplicitné sankcionovanie omeškania žalovaného so zaplatením úveru jednak úrokom z omeškania (ktorý súd žalobcovi v zákonnej výške prisúdil) a zároveň takýmto poplatkom účtovaným vo výške, ktorá sa v danom prípade javí ako neprimeraná (pokiaľ by skutočne spoplatnenými mali byť len SMS správy či e-mail, ktorých skutočné doručenie žalobca nepreukázal) naráža na zákonné limity vyplývajúce z ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka ukladajúce každému právo vykonávať v súlade s dobrými mravmi. Z vyššie uvedených dôvodov súd zo žalovanej istiny 136,- eur za dôvodne uplatnenú považoval len jej časť vo výške 100,- eur predstavujúcu výšku skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov žalovanému. Žalobca poskytnutie tejto sumy žalovanému riadne preukázal predloženým prehľadom obrátov na účte, táto podľa zmluvy mala byť vrátená najneskôr do 20. 12. 2013, a keďže v priebehu konania nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že sa tak v lehote splatnosti, ku dňu podania žaloby, ani do dňa vyhlásenia rozsudku nestalo, čo nespochybnil ani sám žalovaný, ktorému žaloba bola riadne doručená a bolo mu uložené sa k nej vyjadriť, a teda ak by chcel spochybniť základ či výšku

nároku, mal možnosť tak urobiť, v tejto časti súd žalobe vyhovel. V prevyšujúcej časti požadovanej istiny ju ako nedôvodnú zamietol.

Žalobca žalobou uplatnil aj nárok na úrok z omeškania zo sumy 132,- eur vo výške 9,25 % ročne od 21. 12. 2013 do zaplatenia.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 2. 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Povinnosťou žalovaného bolo jemu poskytnutú sumu 100,- eur vrátiť do 20. 12. 2013, čo sa nestalo. Počnúc nasledujúcim dňom sa tak dostal do omeškania so zaplatením tejto sumy a žalobcovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške určenej podľa vyššie uvedeného zákonného pravidla. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu (t.j. ku dňu 21. 12. 2013) bola 0,25 %, žalobcovi preto vzniklo právo na úrok z omeškania 5,25 % ročne (5 + 0,25 %). Preto súd žalovanému uložil povinnosť spolu so sumou 100,- eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 21. 12. 2013 do zaplatenia. Keďže na zaplatenie sumy 32,- eur žalobcovi z už popísaných dôvodov nárok nevznikol, do omeškania so zaplatením tejto sumy sa žalovaný dostať nemohol, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy 32,- eur súd žalobu zamietol. Zamietol ju aj v časti úroku z omeškania zo sumy 100,- eur požadovaného nad sadzbu 5,25 % ročne, keďže ako už bolo uvedené, žalobcovi zo zákona vznikol nárok na úrok z omeškania len v sadzbe 5,25 % ročne a nie 9,25 % ročne ktorej sa domáhal.

Čo sa týka výroku o trovách konania, návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania podal iba žalobca, ktorý trovy konania aj včas vyčíslil (v žalobe). Žalovaný návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť mu trovy konania neurobil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s 151 ods. 1 O.s.p.

Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá.

Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie istiny 100,- eur a úroku z omeškania zo sumy 100,- eur vo výške 5,25 % ročne od 21. 12. 2013 do zaplatenia v ktorej bolo žalobe vyhovené.

Žalovaný bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie istiny 36,- eur a 5,25 % ročného úroku z omeškania zo sumy 32,- eur od 21. 12. 2013 do zaplatenia v ktorej bola žaloba zamietnutá.

Pri výpočte pomeru úspechu účastníkov v konaní pre účel rozhodnutia o trovách konania súd vychádzal zo stavu ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 O.s.p.), pričom za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky -úroky z omeškania (v tejto súvislosti viď napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. 4. 2004 sp. zn. 1MCdo 1/2004).

Žalovaná istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 166,84 eur (z toho istina je 136,- eur a kapitalizovaný úrok z omeškania je 30,84 eur).

Prisúdená istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 113,26 eur (z toho 100,- eur je istina a 13,26 eur úrok z omeškania).

Žalobca tak bol v konaní úspešný v rozsahu 67,89 %, žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 32,11 %.

Po odpočítaní úspechu žalovaného v rozsahu 32,11 % od úspechu žalobcu v rozsahu 67,89 % vznikol vo veci úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 35,78 %.

Trovy konania žalobca v žalobe vyčíslil tak, že tie pozostávajú z náhrady zaplateného súdneho poplatku za žalobu, ktorý je vo výške 16,50 eur a z trov jeho právneho zastúpenia vo výške 59,98 eur.

Trovy konania žalobcu uznané súdom za dôvodné, účelné a preukázané pozostávajú z trov jeho právneho zastúpenia za poskytnuté právne služby advokátskou kanceláriou vo výške 59,98 eur a z iných trov konania vo výške 16,50 eur titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku za žalobu. Priznané trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za 2 úkony právnej služby vo výške spolu 33,20 eur (1./ prevzatie a príprava zastúpenia; 2./ žaloba) pri sume 16,60 eur za jeden úkon právnej služby vychádzajúc z hodnoty predmetu sporu 136,- eur podľa § 10 ods. 1 a 2 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) Vyhlášky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, čo po pripočítaní náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné /režijný paušál/ za 2 hore uvedené úkony právnej služby vo výške 16,78 eur (2 á 8,39 eur) podľa § 16 ods. 3 tejto Vyhlášky a DPH vo výške 10,- eur podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky činí na trovách právneho zastúpenia a náhradách spolu 59,98 eur.

V prípade plného úspechu v spore by žalobcovi v zmysle hore uvedeného patrila náhrada trov konania vo výške 76,48 eur (z toho 59,98 eur ako trovy právneho zastúpenia a 16,50 eur ako iné trovy konania). Vzhľadom na pomer úspechu žalobcu v spore však žalobcovi podľa § 142 ods. 2 O.s.p. patrí len 35,78 % tejto sumy, teda 27,36 eur (z toho 21,46 eur ako trovy právneho zastúpenia a 5,90 eur ako iné trovy konania).

Trovy konania je žalovaný v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť k rukám advokátskej kancelárie zastupujúcej žalobcu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 100,- eur s úrokmi z omeškania v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods. 1 O.s.p., veta prvá, časť pred bodkočiarkou) a v rovnakej lehote nahradiť trovy konania. Na určenie dlhšej lehoty na zaplatenie, či na povolenie splácať ju v splátkach nebol v rozhodnej a prípustnej dobe, t.j. do dňa vyhlásenia rozsudku podaný návrh a nebol by na to ani žiaden zákonný dôvod vzhľadom na skutočnosť, že suma 100,- eur mala byť vrátená ešte dňa 20. 12. 2013, a teda s jej zaplatením žalovaný mešká už viac ako 2 roky, pričom neuhradil z nej doposiaľ ani časť, a tak by povolenie ešte ďalšieho odkladu jej úhrady zjavne odporovalo zásade spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov a ďalším zásadám vyjadreným v § 1 Občianskeho súdneho poriadku. Uvedené však žalovanému nebráni, aby sa v prípade, že by prisúdenú sumu chcel splácať v splátkach, obrátil s takouto žiadosťou priamo na žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.